

**DIRECTIA GENERALA A FINANTELOR PUBLICE
JUDETUL MARAMURES
BIROUL SOLUTIONAREA CONTESTATIILOR**

Decizia nr. 62 din 21.10.2005

Directia Generala a Finantelor Publice a fost sesizata de catre Parchetul de pe langa Judecatorie prin adresa din 15.09.2005 asupra faptului ca prin rechizitoriul din data de 29 ianuarie 2003 s-a dispus punerea in miscare a actiunii penale si trimiterea in judecata a inculpatului Y, administrator al SC X SRL pentru savarsirea infractiunilor prevazute de art. 13 din Legea nr. 87/1994, cu aplicarea art. 33 lit. a) si art. 41 alin. (2) din Codul penal.

Avand in vedere ca prin Decizia nr. 20 din 07.03.2002 s-a dispus suspendarea solutionarii contestatiei formulate de SC X SRL impotriva masurilor dispuse prin procesul verbal incheiat in data de 17.01.2002 de catre comisarii Garzii Financiare privind virarea la bugetul statului a sumei reprezentand:

- taxa pe valoarea adaugata;

- majorari de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata, Directia Generala a Finantelor Publice s-a investit cu solutionarea pe fond a contestatiei, conform art. 184 alin. (3) din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata.

I. Prin contestatia formulata, SC X SRL solicita admiterea acesteia, motivand urmatoarele:

Cele trei facturi fiscale, emise de SC Z SRL, reprezentand achizitii de busteni de fag, au fost inregistrate in contabilitate si achitate in numerar prin intermediul persoanelor delegate pentru procurarea materialului lemnos.

Contestatoarea sustine ca nu-i poate fi imputat faptul ca societatea furnizoare nu figureaza in evidentele Oficiului Registrului Comertului, intrucat nu a cunoscut acest lucru, fiind un cumparator de buna credinta.

II. Prin procesul verbal de control incheiat in data de 17.01.2002, comisarii Garzii Financiare au constatat urmatoarele:

SC X SRL este inregistrata la Oficiul Registrului Comertului avand ca obiect de activitate exploatarea forestiera si prelucrarea lemnului.

Administratorul societatii este domnul Y.

Controlul a avut ca obiectiv consecintele sustragerii de la plata taxei pe valoarea adaugata de catre SC X SRL, ca urmare a inregistrarii in contabilitate a unor facturi fiscale emise de SC Z SRL, societate care conform adresei Camerei de Comert, Industrie si Agricultura nu figureaza in evidentele Oficiului Registrului Comertului.

In perioada 19.04.2001 - 31.08.2001, societatea a inregistrat in contabilitate un numar de trei facturi fiscale, emise de SC Z SRL, reprezentand contravaloare busteni de fag.

In data de 29.11.2001, organele de control au ridicat ultimele doua facturi si au solicitat Garzii Financiare sa verifice daca aceste facturi sunt aferente unor operatiuni reale precum si daca SC Z SRL este inregistrata la Oficiul Registrului Comertului.

Prin adresa din 20.12.2001, Garda Financiara precizeaza ca SC Z SRL nu figureaza in evidenta Oficiului Registrului Comertului si ca facturile la care s-a facut referire in adresa nu provin din blocuri de facturi legal eliberate de organele fiscale.

Avand in vedere cele precizate, organele de control au procedat la recalcularea taxei pe valoarea adaugata de plata, considerand ca facturile fiscale in cauza nu indeplinesc conditiile prevazute de art. 25 lit. B din Ordonanta de urgenta a Guvernului nr. 17/2000 privind taxa pe valoarea adaugata si nu au la baza operatiuni comerciale reale, prin urmare SC X SRL nu are dreptul de deductie a taxei pe valoarea adaugata, conform art. 19, cap. X din Ordonanta de urgenta a Guvernului nr. 17/2000 si pct. 10.6 din Normele de aplicare a Ordonantei de urgenta a Guvernului nr. 17/2000 aprobate prin Hotararea Guvernului nr. 401/2000.

In conformitate cu prevederile art. 29 din Ordonanta de urgenta a Guvernului nr. 17/2000, s-a recalculat taxa pe valoarea adaugata de plata, determinandu-se taxa suplimentara, precum si majorari de intarziere aferente, calculate conform art. 31 din Ordonanta de urgenta a Guvernului nr. 17/2000.

Prin inregistrarea de documente fiscale nelegale care au drept consecinta diminuarea creantei bugetare au fost incalcate prevederile art. 13 din Legea nr. 87/1994 pentru combaterea evaziunii fiscale.

Cu adresa din 14.02.2002, Garda Financiara a sesizat Parchetul de pe langa Judecatorie cu privire la faptele savarsite de SC X SRL.

III. Luand in considerare constatările organelor de control, motivele invocate de contestatoare, documentele existente la dosarul contestatiei precum si actele normative in vigoare in perioada verificata, invocate de organele de control, s-au retinut urmatoarele:

Directia Generala a Finantelor Publice este investita sa se pronunte daca SC X SRL datoreaza suma reprezentand taxa pe valoarea adaugata,

cu majorarile de intarziere aferente, calculata prin procesul verbal incheiat in data de 17.01.2002.

In fapt, SC X SRL a inregistrat in evidenta contabila trei facturi: una din 19.04.2001, una nedatata dar inregistrata in luna iunie 2001 si una din 31.08.2001, emise de SC Z SRL, reprezentand contravaloare busteni de fag.

Prin adresa din 20.12.2001, Garda Financiara din judetul in care isi are sediul SC Z SRL a comunicat Garzii Financiare ca SC Z SRL nu este inregistrata la Oficiul Registrului Comertului iar facturile in cauza nu provin din blocuri de facturi legal eliberate de organele fiscale catre aceasta societate comerciala.

De asemenea, prin adresa inregistrata la Garda Financiara in 10.01.2002, Camera de Comert, Industrie si Agricultura precizeaza ca nu figureaza in evidentele Oficiului Registrului Comertului nici o societate comerciala sub denumirea "Z".

Avand in vedere cele precizate, organele de control din cadrul Garzii Financiare au constatat ca cele trei facturi nu au la baza operatiuni comerciale reale, prin urmare societatea nu are dreptul la deducerea taxei pe valoarea adaugata aferente acestor facturi, stabilind in sarcina SC X SRL taxa pe valoarea adaugata de plata suplimentara.

Cu adresa din 14.02.2002, Garda Financiara a sesizat Parchetul de pe langa Judecatorie cu privire la faptele savarsite de SC X SRL.

Prin rechizitoriul din data de 29 ianuarie 2003, Parchetul de pe langa Judecatorie a constatat urmatoarele:

Invinuitul Y este administrator si asociat unic al SC X SRL, avand aceasta calitate si in perioada august 2000 - august 2001.

In aceasta perioada, invinuitul, cu intentie directa, declarata in fata organului de urmarire penala, a falsificat sase facturi fiscale, printre care si cele trei facturi fiscale in cauza, pe care le-a inregistrat in contabilitatea firmei, pentru a deduce taxa pe valoarea adaugata aferenta.

Toate aceste documente justificative prezinta operatiuni comerciale nereale, pentru ca societatile comerciale respective nu figureaza in evidentele Oficiului Registrului Comertului.

Invinuitul recunoaste ca nu a cumparat materialul lemnos de la firmele mentionate in facturi si ca scopul urmarit prin falsificarea acestora a fost "sa mentioneze taxa pe valoarea adaugata pentru a fi scazuta din taxa pe valoarea adaugata de plata".

Invinuitul precizeaza ca operatiunile de vanzare - cumparare au existat in realitate, dar "vanzatorii" au fost de fiecare data "persoane fizice" din alt judet. Ceea ce l-a determinat sa recurga la aceste actiuni frauduloase a fost nevoia eliminarii unor "greutati financiare" pe care le-a intampinat in anul 2001.

Invinuitul mai precizeaza ca facturile si chitantele pe care apar inscise firme alt judet le-a primit completate, impreuna cu materialul lemnos ridicat de

angajatii lui “de la persoane particulare”. Aceste facturi poarta intr-adevar semnatura lui la rubrica destinata beneficiarului.

Rezultatul comiterii faptelor de catre invinuit este probat prin concluziile proceselor verbale de control ale Garzii Financiare, respectiv neplata taxei pe valoarea adaugata catre stat.

Pana la data emiterii rechizitoriului, invinuitul a achitat catre stat ca plata pentru recuperarea pagubei, cu destinatia expresa a recuperarii taxei pe valoarea adaugata dedusa nelegal o suma.

Faptele savarsite de invinuitul Y care, in perioada august 2000 - august 2001 a inregistrat in contabilitate sase facturi fiscale care nu aveau la baza operatiuni reale, actiuni care au avut ca urmare neplata taxei pe valoarea adaugata, respectiv diminuarea impozitului pe profit intrunesc elementele constitutive a doua infractiuni de evaziune fiscala, prevazute de art. 13 din Legea nr. 87/1994, cu aplicarea art. 41 alin. (2) din Codul penal.

Parchetul de pe langa Judecatorie a dispus prin rechizitoriul din data de 29 ianuarie 2003 punerea in miscare a actiunii penale si trimiterea in judecata a inculpatului Y pentru infractiunile mentionate mai sus.

In drept, art. 19 din Ordonanta de urgenta a Guvernului nr. 17/2000 privind taxa pe valoarea adaugata precizeaza:

“Pentru efectuarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adaugata aferente intrarilor contribuabilii sunt obligati:

a) sa justifice suma taxei prin documente intocmite conform legii de catre contribuabili inregistrati ca platitori de taxa pe valoarea adaugata.”

Potrivit cap. X “Regimul deducerilor” pct. 10.6 din Normele de aplicare a Ordonantei de urgenta a Guvernului nr. 17/2000 privind taxa pe valoarea adaugata, aprobate prin Hotararea Guvernului nr. 401/2000:

“Nu poate fi dedusa, potrivit legii, taxa pe valoarea adaugata aferenta intrarilor referitoare la:

(...)

g) bunuri si servicii aprovizionate pe baza de documente care nu indeplinesc conditiile prevazute la art. 25 lit. B) din ordonanta de urgenta si de Hotararea Guvernului nr. 831/1997 pentru aprobarea modelelor modelelor comune privind activitatea financiara si contabila si a normelor metodologice privind intocmirea si utilizarea acestora.”

Art. 6 din Hotararea Guvernului nr. 831/1997 pentru aprobarea modelelor comune privind activitatea financiara si contabila si a normelor metodologice privind intocmirea si utilizarea acestora precizeaza:

“Procurarea si utilizarea de formulare tipizate cu regim special de inseriere si numerotare din alte surse decat cele prevazute in prezenta hotarare sunt interzise. Operatiunile consemnate in aceste formulare nu pot fi inregistrate in contabilitate, iar bunurile care fac obiectul tranzactiilor sunt considerate fara documente legale de provenienta.”

Luand in considerare prevederile legale citate si cele precizate mai sus se retine ca intrucat SC X SRL nu exista ca persoana juridica, nefiind inregistrata la Oficiul Registrului Comertului, nu avea posibilitatea procurarii si emiterii unor documente de livrare a marfurilor. Mai mult, facturile in cauza nu provin din blocuri de facturi legal eliberate de organele fiscale catre aceasta societate.

Avand in vedere cele precizate, se retine ca SC X SRL nu putea sa inregistreze in evidenta contabila facturile respective si nici sa deduca taxa pe valoarea adaugata aferenta acestora.

Astfel, organele de control din cadrul Garzii Financiare au stabilit corect in sarcina SC X SRL taxa pe valoarea adaugata suplimentara de plata.

Motivatia contestatoarei ca a fost o cumparatoare de buna credinta, nestiind ca SC Z SRL nu este inregistrata la Oficiul Registrului Comertului, nu poate fi retinuta in solutionarea favorabila a cauzei intrucat avea posibilitatea si obligatia verificarii realitatii inregistrurilor de pe facturile in cauza conform art. 25 alin. (1) lit. B b) din Ordonanta de urgenta a Guvernului nr. 17/2000 privind taxa pe valoarea adaugata, care prevede:

“Contribuabilii care realizeaza operatiuni impozabile in sensul prezentei ordonante de urgenta au urmatoarele obligatii:

(...)

B. Cu privire la intocmirea documentelor:

(...)

b) contribuabilii platitori de taxa pe valoarea adaugata sunt obligati sa solicite de la furnizori sau prestatori facturi fiscale ori documente legal aprobate pentru toate bunurile si serviciile achizitionate si sa verifice intocmirea corecta a acestora (...), purtand raspunderea pentru inregistrarea facturilor in contabilitate, conform art. 6 alin. (2) din Legea contabilitatii nr. 82/1991, republicata, care precizeaza:

“Documentele justificative care stau la baza inregistrarilor in contabilitate angajeaza raspunderea persoanelor care le-au intocmit, vizat si aprobat, precum si a celor care le-au inregistrat in contabilitate, dupa caz.”

Majorarile de intarziere au fost calculate conform art. 31 din Ordonanta de urgenta a Guvernului nr. 17/2000 privind taxa pe valoarea adaugata, care prevede:

“Pentru neplata integrala sau a unei diferente din taxa pe valoarea adaugata in termenul stabilit, contribuabilii datoreaza majorari de intarziere calculate conform legislatiei privind calculul si plata sumelor datorate pentru neachitarea la termen a impozitelor si taxelor.”

Pentru considerentele retinute in continutul deciziei si in temeiul art. 180, art. 184 alin. (3) si art. 186 alin. (1) din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, se

DECIDE

Respingerea contestatiei formulate de SC X SRL ca neintemeiata.
Prezenta decizie poate fi atacata la Tribunal in termen de 6 luni de la data comunicarii, conform prevederilor legale.